

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4045

гр. София, 12.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в закрито заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **829** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК.

Делото е образувано по искова молба от „Топлофикация - Разград“ АД, [населено място], срещу Комисия за енергийно и водно регулиране, като се претендира обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 283 541,92 лв. и лихви в размер на 30 008,19 лв. за периода от 15. 01. 2021 г. до 30. 01. 2022 г. и законната лихва върху главницата от завеждането на исковата молба до окончателното ѝ заплащане, вследствие на отменени като незаконосъобразни актове на ответника.

С Решение № 1766 / 20. 03. 2023 г. по настоящото дело, е уважен частично предявения иск. Решението е връчено на ищеца на 22. 03. 2023 г. и на ответника на 27. 03. 2023 г.

С молба от процесуалния представител на ответника, депозирана на 07. 03. 2023 г., се иска изменение на решението в частта му за разноските, тъй като счита, че следвало да се намали присъденото адвокатско възнаграждение на ищеца.

На основание чл. 248, ал. 2 от ГПК, съдът е изпратил копие от молбата до ищеца по настоящото дело, който на 26. 04. 2023 г. е депозирал становище за неоснователност на искането.

Съдът като взе предвид, че така подадената молба, е подадена в срока за обжалване на решението, същата е и процесуално допустима.

Разгледано по същество, съдът намира, искането за неоснователно.

Съдът намира, че по отношение на разноските, се е произнесъл със самото решение, като е посочил, че макар и да е налице възражение за прекомерност, заплатеното адвокатско възнаграждение не следва да се намалява. С предявеното искане, не се сочат нови обстоятелства, които съдът не е взел предвид при постановяване на решението си и при присъждане на разноските за адвокатско възнаграждение, поради което искането е неоснователно. Действително възнаграждението е над минимума, но е отчетен както материалния интерес така и проведените няколко съдебни заседания, направените доказателствени искания и фактичката сложност на делото. В тази

връзка, не може да се приеме, че всяко възнаграждение, което надвишава минимума, се явява прекомерно.

Неоснователно е възражението за присъденото възнаграждение заедно с начисленото ДДС, тъй като същото е включено в издадената данъчна фактура, поради което съдът не може да присъди възнаграждение без ДДС. В същото време абсолютно нелогични са доводите в искането, че по този това ще доведе до двойно данъчно облагане на „Т. Р.“, тъй като това не е така. Двойно данъчно облагане ще има, когато едни и същи задължения се заплатят два пъти, а в случая няма такова нещо. В тази връзка, неправилно се цитира и практика на СЕС.

Доводите за неправилно изчислени разноси по компенсация са абсолютно голословни, като същите са изчислявани съобразно уважената/отхвърлена част от иска.

По изложените съображения, постановеното съдебно решение не следва да се изменя в частта му за присъдените разноси, които следва да си останат в посочения размер.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, I отделение - 5 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на пълномощника на ответника, постъпило на 07. 04. 2023 г., за изменение на Решение № 1766 / 20. 03. 2023 г., в частта му за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд, в седемдневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :